

[Krag.]

givet det klare Svar, jeg havde ventet paa andre Punkter, men desværre ikke har faaet. Jeg tror, at den højtærede Minister kunde have anvendt første Halvdel af sin Taletid nyttigere til at besvare disse Spørgsmaal end til den socialøkonomisk-filosofiske Udredning, som han brugte den Tid til.

Jeg skal ikke komme ind paa de Udviklinger, som Ministeren fremførte med Hensyn til de Udgifter for de forskellige Interessekredse, som denne Lov vil foranledige. Jeg takker Ministeren for Meddelelsen om, at Kommunernes Udgifter til Dækning af det skyldige Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskasserne gennem Aarene har været saa smaa, som den højtærede Minister her nævnte. Jeg maa sige, at det forbavser mig; jeg troede, disse Udgiftsbeløb havde ligget væsentligt højere, men det kan naturligvis kun glæde mig, at dette ikke er Tilfældet.

Den højtærede Minister siger saa, jeg har Uret i min Betragtning af det kommunale Bidrag til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, og den højtærede Minister mente gennem et Eksempel at kunne paa-vise, at han havde Ret, naar han havde paastaet, at Kommunernes Bidrag ikke vilde blive forøget.

Jeg skal dertil sige, at hvis det var saaledes, at der paa Forhaand forelaa Sikkerhed for, at det var en bestemt Sum, der vilde blive Brug for, saaledes at man paa Forhaand kunde beregne, hvilket Kontingent der skal ydes, saa vilde den højtærede Minister have Ret i sin Betragtning. Men da dette aldeles ikke er Tilfældet, da hele dette Spørgsmaal, Afgørelsen af Kontingenthøjden, slet ikke hviler paa nogen Vished, men kun paa en Formodning, paa en Undersøgelse af Nutiden og paa et Skøn over Fremtiden, maa man sætte Kontingenterne paa samme Maade i det væsentlige, enten man nu tilvejebringer den ene eller den anden Tilskudsordning, fordi de jo tager Sigté paa en Tid, der ligger Aar frem i Tiden.

Derfor falder det Ræsonnement, den højtærede Minister paa dette Punkt rent talmæssigt anstillede, sammen. Naturligvis er det klart, at i samme Grad som man reducerer Medlemsbidragene, i samme Grad reduceres Stats- og Kommunebidrag, men med det samme Medlemsbidrag vil jo Kommunebidraget efter den højtærede Ministers Forslag blive væsentligt højere end efter den gældende Lov, det vil den højtærede Minister ikke kunne benægte; det er det,

jeg har paastaet, og jeg tror, at det Bidrag, som vil blive afkrævet Arbejdsløsheds-kasemedlemmerne, i det væsentlige vil blive det samme med den Ordning, som den højtærede Minister foreslaar, som med den Ordning, der er gældende i Henhold til den bestaaende Lovgivning.

Den højtærede Minister siger, at han har anvist Dækning, han kan slet ikke forstaa de Udgiftstal, som jeg har nævnt. Men Forholdet er dog det, at den højtærede Minister her i Tinget har fremsat Forslag til Ændring af Aldersrente- og Invaliderentelovgivningen til Beløb af ca. 9 Mill. Kr., han forelægger her et Forslag, der betyder øgede Udgifter for Staten paa 2,5 og 1,2 Mill. Kr. fortløbende og paa 2,5 Mill. Kr. een Gang for alle, og han har fremsat et Forslag om en Hjælpekasselovgivning, der for indeværende Finansaar og for næste Finansaar øger Udgifterne med 3 Mill. Kr.

Det betyder tilsammen Udgiftsforøgelse for Staten alene paa 18,2 Mill. Kr. aarlig; og selv om den højtærede Minister tilvejebringer visse Lettelser for andre i de hidtidige Udgifter, hvis hans Forslag gennemføres, saa betyder det jo for den Stat, der skal bære den forøgede Byrde, aldeles ingenting, og derfor er det nødvendigt, at den højtærede Minister, tilvejebringer Dækningsforslag, før vi i Alvor kan drøfte hele denne Sag.

Jeg har ikke paa nogen Maade bestridt Rigtigheden af de Beregninger, der er foretaget i Bemærkningerne til Lovforslaget paa Grundlag af en gennemsnitlig Aarsudgift paa 21 Mill. Kr. Naturligvis er den Beregning rigtig; den kan stilles op paa Grundlag af de givne Procenttal, som Lovforslaget indeholder, og den er der ingen der betvivler. Det, som jeg har udtalt min Tvivl om, er, hvorvidt man vil kunne klare sig med 21 Mill. Kr. aarlig i den kommende Tid. Thi hvis den højtærede Minister har Ret i, at vort Lønniveau er blevet stabilt, i, at vore Produktionsforhold ligger fast, saa, har jeg sagt, er dermed ogsaa givet — saaledes som jeg for øvrigt mange Gange har paapeget her i det høje Ting —, at saa ligger det Arbejdsløshedsniveau, som vi desværre har maattet notere, ogsaa fast, og saa tror jeg ikke, den højtærede Minister vil kunne klare sig med det Gennemsnitsbeløb paa 21 Mill. Kr., hvorpaa hele Berregningen hviler.

Det er dette, jeg om denne Sag har sagt, og det tror jeg den højtærede Minister vil komme til at lade staa. Her nytter det ikke, naar Kravene rejses til Statskassen, at man